

فعل امر معلوم :

فعل امر از مضارع گرفته می شود. البته نه اینچنین که صیغه اول، آن از مضارع و بقیه صیغه ها از صیغه اول، بلکه هر کدام از صیغه های آن از همان صیغه مضارع گرفته می شود. شش صیغه غائب و دو صیغه متکلم با درآوردن لام امر بر سر مضارع ساخته می شود و شش صیغه مخاطب با تغییر خاصی در صیغه مضارع، لذا آن هشت صیغه را **امر بلام** یا **امر غائب و متکلم** و این شش صیغه را **امر به صیغه** یا **امر حاضر** می نامند.

صیغه ها : برای ساختن صیغه های غائب و متکلم امر لام مکسوری را که به آن **لام امر** گویند در اول صیغه های مضارع درآورده علامت رفع را از آخر آن می اندازیم و برای ساختن صیغه های مخاطب آن **اولاً** از اول هر کدام از صیغه های مضارع مخاطب حرف مضارع را می اندازیم. **ثانیاً** اگر ما بعد حرف مضارع متحرک بود از همانجا امر را بنا می کنیم و دیگر احتیاج به زیاد کردن چیزی نیست و اگر ساکن بود همزه متحرکی در اول آن می آوریم **ثالثاً** اگر عین الفعل مضموم بود همزه را مضموم و **إلاً** همزه را مکسور می آوریم **رابعاً** علامت رفع را از آخر صیغه می اندازیم.

بنا بر این صرف صیغه های امر از **يَفْعَلُ** چنین است :

يَفْعَلُ، لِيَفْعَلَا، لِيَفْعَلُوا، لَتَفْعَلَا، لَتَفْعَلْنَ، لِيَفْعَلْنَ، لِيَفْعَلْنَ، لَتَفْعَلُوا، لَتَفْعَلْنَ، لِيَفْعَلُوا، لِيَفْعَلْنَ، لَتَفْعَلُوا، لَتَفْعَلْنَ، لِيَفْعَلُوا، لِيَفْعَلْنَ، لَتَفْعَلُوا، لَتَفْعَلْنَ، لِيَفْعَلُوا، لِيَفْعَلْنَ.